

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 22Csp/5/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417200393
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Matayová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2017:1417200393.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Matayovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Bratislava - Devínska Nová Ves, o zaplatenie 796,56 Eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Súd konanie v časti úroku z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 796,56 Eur od 20.02.2014 do 20.10.2015 a úroku z omeškania vo výške 0,20% ročne zo sumy 796,56 Eur od 21.10.2015 do zaplatenia z a s t a v u j e.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 139,80 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 139,80 Eur od 21.10.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

Žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca (spoločnosť Consumer Finance Holding a.s.) sa žalobou zo dňa 13.01.2017, doručenou tunajšiemu súdu 16.01.2017 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 796,56 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 796,56 Eur od 20.02.2014 do zaplatenia z titulu nesplatennej pôžičky. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 07.11.2011 uzavrel so žalovaným zmluvu o pôžičke č. 710083, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 1.824,- Eur. Podľa zmluvy o pôžičke žalovaný mal splácať pôžičku v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume 39,10 Eur. Do dňa podania žaloby žalovaný z uvedenej sumy uhradil 860,20 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, pôvodný žalobca listom zo dňa 24.01.2014 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, pôvodný žalobca dňa 19.02.2014 úver zosplatnil.

2. Uznesením zo dňa 19.07.2017, č.k. 22Csp 5/2017-41, súd pripustil vstup spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. do konania na miesto pôvodného žalobcu.

3. Súd doručil žalovanému žalobu spolu s prílohami a výzvou na vyjadrenie sa k žalobe dňa 14.05.2017. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca mu poskytol sumu 1.000,- Eur, ktorú mal splácať v pravidelných 48 mesačných splátkach po 39,10 Eur. Z uvedenej sumy uhradil žalovaný celkovo 860,20 Eur s poslednou úhradou splátky 17.09.2013. Z dôvodu, že sa žalovaný omeškal s úhradou viac ako troch splátok od dátumu 20.10.2013, žalobca mohol požadovať od žalovaného splatnosť pôžičky

počnúc dňom 20.12.2013 a tým uplatniť svoje právo po prvýkrát v súlade so zákonom. Je irelevantné, či tak žalobca urobil alebo nie, dôležité je že tak urobiť mohol. „Actio nata“ preto nastane vtedy, keď veriteľ mohol dlh zosplatiť a nie vtedy, kedy splatnosť z jeho strany skutočne nastala. Tým, že sa žalobca nedomáhal svojho nároku pred súdom odo dňa 20.12.2013 do 20.12.2016, stal sa dlh premlčaný dňom 21.12.2016. Žalobca podal žalobu na súd až 16.01.2017, teda po uplynutí troch rokov, a teda žalovaný žiadal, aby súd žalobu zamietol. Na záver žalovaný poukazyval na to, že v dôsledku absencie podstatných náležitostí zmluvy sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, takže v prípade, ak by dlh premlčaný nebol a žalobca si uplatnil svoj nárok včas, výška istiny by bola 139,80 Eur a nie 796,56 Eur ako uvádza žalobca.

4. Podaním doručeným súdu 14.11.2017 žalobca vzal čiastočne žalobu späť v časti úroku z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 796,56 Eur od 20.02.2014 do 20.10.2015 a úroku z omeškania vo výške 0,20% ročne zo sumy 796,56 Eur od 21.10.2015 do zaplatenia. Čiastočné späťvzatie žaloby odôvodnil tým, že žalovaný mal žalobcovi uhradiť poskytnutý úver v 48 mesačných splátkach počnúc prvou splátkou 20.11.2011 a poslednou splátkou 20.10.2015. K predčasnému zosplateniu úveru v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka nedošlo, nakoľko zmluvné strany si nedojednali možnosť predčasného zosplatenia úveru pre prípad úverových splátok. Konečná splatnosť úveru tak nastala 20.10.2015, t.j. splatnosťou poslednej 48. splátky a jednotlivé splátky majú samostatný režim premlčania podľa ich splatnosti. Spor bol začatý 16.01.2017. Nepremičané splátky v hodnote 38,- Eur, ktorých zaplatenie je predmetom tohto sporu, sú tak splátky od v poradí 27. úverovej splátky splatnej dňa 20.01.2014 do 48. splátky splatnej 20.10.2015, t.j. 22 úverových splátok po 38,- Eur, spolu 836,- Eur. V tomto spore si však žalobca uplatňuje sumu nižšiu, a to 796,56 Eur. Z dôvodu úpravy počiatku omeškania preto žalobca zobral žalobu späť v časti úroku z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 796,56 Eur od 20.02.2014 do 20.10.2015 a úroku z omeškania vo výške 0,20% ročne zo sumy 796,56 Eur od 21.10.2015 do zaplatenia.

5. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

6. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal žalobu v časti úroku z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 796,56 Eur od 20.02.2014 do 20.10.2015 a úroku z omeškania vo výške 0,20% ročne zo sumy 796,56 Eur od 21.10.2015 do zaplatenia späť pred prvým pojednávaním, súd konanie v tejto časti zastavil.

8. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na termín 15.11.2017, na ktorý riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovaného. Právny zástupca žalobcu podaním doručeným súdu 14.11.2017 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania a pracovnej zaneprázdnenosti a žiadal, aby súd vec prejednal v jeho neprítomnosti. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, doručenie predvolania mal vykázané fikciou doručenia 18.10.2017. Súd preto v zmysle § 180 CSP vec prejednal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: zmluvou o pôžičke č. 7100833 zo dňa 07.11.2011, všeobecnými obchodnými podmienkami, výzvou pred vyhlásením splatnosti úveru zo dňa 24.01.2014, prehľadom splátok a úhrad na č.l. 7, prílohou č. 3 žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 17.03.2017, prílohou č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 21.03.2017, poštovým podacím hárkom na č.l. 40 a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 07.11.2011 zmluvu o pôžičke č. 7100833, na základe ktorej sa zaviazal žalovanému poskytnúť finančné prostriedky vo výške 1.000,- Eur a žalovaný sa zaviazal pôžičku splatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 39,10 Eur (38 Eur plus poistenie 1,10 Eur) s ročnou úrokovou sadzbou 39%, priemernou RPMN 45,11%, celkovou sumou k zaplateniu vo výške 1.824,- Eur. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 24.01.2014 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok v omeškaní v sume 168,13 Eur s tým, že ho zároveň upozornil na možnosť zosplatenia úveru. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný uhradil žalobcovi z dlžnej sumy 860,20 Eur.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

14. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

17. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania

22. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom

24. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

26. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

27. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

28. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného k prvému dňu omeškania, dlžníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu omeškania) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. Podľa § 10c ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

31. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 07.11.2011 vznikol záväzkovo právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, a to uzavretím zmluvy č. 7100833, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému finančné prostriedky vo výške 1.000,- Eur, ktoré mal žalovaný splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 39,10 Eur. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd za preukázané, že žalovaný uhradil žalobcovi sumu 860,20 Eur.

32. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že účastníci uzatvorili zmluvu o úvere, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 v spojení s § 2 písm. a/, písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver v rámci svojho podnikania a žalovaný pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci podnikateľskej činnosti. Vzhľadom k tomu, že išlo o spotrebiteľský úver, uzatvorená zmluva musí okrem všeobecných náležitostí spĺňať aj osobitné náležitosti ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch (§9). Po preskúmaní uzatvorenej zmluvy však súd zistil, že táto neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy a o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f/, písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch.

33. V zmluve je uvedená iba výška mesačnej splátky 39,10 Eur (s poistením). Takéto určenie nemožno považovať za súladné s § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, koľko z ktorej splátky, pripadá na istinu, úroky a iné poplatky poskytnutého úveru a mal tak možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými úverovými produktmi od viacerých dodávateľov. Zmyslom právnej úpravy bolo, aby spotrebiteľ pri rozhodovaní medzi viacerými úverovými produktmi mal možnosť zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko z tej ktorej splátky pripadne na istinu, na úroky a iné poplatky. Nakoľko žalobca neuviedol spotrebiteľovi pri podpise zmluvy, koľko z každej mesačnej splátky bude použité na úhradu jednotlivých nárokov, nemožno takýto postup žalobcu považovať za súladný so zákonom o spotrebiteľských úveroch.

34. Na uvedenom nič nemení ani rozsudok Súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C 42/2015. V tejto súvislosti súd konštatuje, že Súdny dvor Európskej únie vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho, teda aj v danom prípade Súdny dvor poskytol výlučne výklad Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES č. 2008/48 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS a nevyjadroval sa k výkladu zákona č. 129/2010 Z. z. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu smernici priznať aspoň účinok nepriamy, teda či môžu zákon vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice, a teda eurokonformný výklad zákona, však nie je absolútny, pretože takýto výklad nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, pretože by sa jednalo o výklad contra legem. Na viac súd poukazuje aj na samotné znenie rozsudku Súdneho dvora vo veci C 42/15, podľa ktorého čl. 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Článok 23 Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto Smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Zákonnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch je preto potrebné vyhodnotiť tiež v súlade s rozsudkom Súdneho dvora C 42/15 v tom zmysle, že jej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, a to bez pochybností. Len zo samotného uvedenia výšky splátky 39,10 Eur spotrebiteľovi nie je zrejmé, koľko má uhradiť na istinu úveru a koľko na odplatu veriteľa titulom úrokov z úveru a poplatkov za úver, a teda nemá ani možnosť skontrolovať, či veriteľ pri započítavaní splátky na istinu úveru, na úroky a poplatky nepostupuje svojvoľne. Neuvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, v danom prípade jednoznačne môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto aj v zmysle výkladu k článku 23 smernice 2008/48, sa táto zmluva považuje za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov. Rovnako z úverovej zmluvy nie je možné zistiť ani údaj o dobe trvania zmluvy, ktorú náležitosť nemožno stotožňovať s počtom splátok uvedených v zmluve.

35. Zároveň súd konštatuje, že v konaní nebolo preukázané, že medzi stranami došlo k dohode na (dobrovoľnom) poistení úveru. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia a nepredložil súdu žiaden doklad preukazujúci vznik poistenia. Súd je toho názoru, že poistenie tak, ako bolo v úverovej zmluve dojednané, nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaný ako klient svojim podpisom mal súhlasiť s poistením schopnosti splácať splátky, ktoré poistenie vzniklo na základe Rámcovej zmluvy o poistení uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a poisťovňou Cardif Slovakia, a.s. Uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia tak, ako bolo uvedené v predmetnej zmluve bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaný sa pre poistenie nerozhodol po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Takto mala žalovanému vzniknúť povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie. Pri tomto dojednaní mal súd za to, že ide o dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, odporujúce dobrým mravom, a toto dojednanie tak posúdil v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka ako neplatné.

36. V súvislosti s uplatnenou námietkou premlčania nároku žalobcu súd v prvom rade považuje za potrebné uviesť, že ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého veriteľ môže zosplatiť úver v prípade omeškania dlžníka so splácaním splátok, predstavuje oprávnenie veriteľa, nie jeho povinnosť. V konaní pritom nebolo preukázané, že by žalobca pristúpil k zosplateniu úveru. Je pravdou, že pôvodný žalobca (Consumer Finance Holding, a.s.) v žalobe zo dňa 13.01.2017 uvádzal, že úver zosplatiť dňa 19.02.2014, avšak túto skutočnosť súdu žiadnym spôsobom nepreukázal. Aj s poukazom na následné vyjadrenie žalobcu zo dňa 13.11.2017 súd dospel k záveru, že k zosplateniu úveru zo strany veriteľa nedošlo. V danom prípade preto, keďže žalovaný bol povinný zaplatiť poskytnutý úver v splátkach, u každej splátky platil samostatný režim premlčania podľa ich splatnosti. Nakoľko žalobca

podal žalobu na súd dňa 16.01.2017, splátky splatné 20.10.2013, 20.11.2013 a 20.12.2013 už boli premičané tak, ako to uvádzal žalovaný. Avšak splátky splatné počnúc dátumom 20.01.2014 až do 20.10.2015 (kedy mala nastať splatnosť poslednej splátky) v celkovej sume 836,- Eur premičané neboli, a teda za iných okolností by na ich zaplatenie mal žalobca nárok.

37. Nakoľko však úverová zmluva neobsahovala zákonom stanovené náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, súd poskytnutý spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, na základe čoho žalobcovi vzniklo právo na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru, bez úrokov, poplatkov, zmluvných pokút, upomienok. V konaní bolo nesporne preukázané, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1.000,- Eur, pričom z prehľadu splátok a úhrad mal súd za preukázané, že žalovaný uhradil žalobcovi 860,20 Eur, na istine ostala nesplatená suma 139,80 Eur, v ktorej časti považoval súd žalobu za dôvodnú.

38. Nakoľko sa žalovaný dostal s plnením peňažného dlhu do omeškania, súd ho zaviazal aj k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 139,80 Eur od 21.10.2015 (od dňa nasledujúceho po splatnosti poslednej splátky) až do zaplatenia. Priznaná výška úrokov z omeškania je v súlade s § 3 a § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. - k uplatnenému dňu omeškania bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,05 % + 8 percentuálnych bodov.

39. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo. Žalobca žiadal uložiť povinnosť žalovanému zaplatiť mu sumu 796,56 Eur spolu s príslušenstvom. Súd priznal žalobcovi sumu 139,80 Eur s príslušenstvom. Úspech žalobcu v pomere k žalovanej pohľadávke teda činí 17,55 % (139,80 Eur z 796,56 Eur). Úspech žalovaného v pomere k žalovanej pohľadávke potom činí 82,45 % (656,76 Eur z 796,56 Eur). Odrátaním úspechu žalovaného od úspechu žalobcu vyjde čistý úspech žalovaného v pomere 64,90 %. Žalobca by preto bol povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania. Nakoľko žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal. Opačný postup, t.j. priznanie nároku na náhradu trov konania úspešnej strane, hoc jej žiadne nevznikli, t.j. nevynaložila pri bránení práva žiadne výdavky, by bolo vo svojej podstate popretím § 251 CSP, kedy za trovy konania sú považované len výdavky vynaložené v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.